

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559 ด้านการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย ให้มีภูมิคุ้มกัน เพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการสร้างหักษิภาพของคนในทุกมิติ ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกรักในคุณธรรมจริยธรรม มีความเพียร และรักคุณค่า ความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อม ในสังคมและสถานบันททางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้กับในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศไทย (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554 : 23)

สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรม จริยธรรม มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และมีแนวโน้มเป็นสังคมปัจเจกมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผ่านกระแสโลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ ทำให้คนไทยมุ่งแสงทางความสุขและสร้างอัตลักษณ์ ส่วนตัว ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ก็เป็นวัฒนธรรมย่อยร่วมสมัยที่หลอกหลอนในรูปแบบ การรวมกลุ่ม ของบุคคลที่สนใจ เรื่องเดียวกัน ขณะเดียวกันมีการดำเนินธุรกิจประโภชน์ส่วนต้น และพวกรหงอกกว่าส่วนรวม ขณะที่ภาคส่วนต่างๆ ได้มีการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมต่างๆ แต่การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวมยังอยู่ในระดับต่ำ (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554 : 40) นอกจากนี้ ความสัมพันธ์แบบเครือญาติที่มีความเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ขยายเหลือเกือบลูกน้ำเริ่มหมดไปจากโครงสร้างครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไปสู่กรัวเรือนที่อยู่คนเดียว กรัวเรือนที่อยู่ด้วยกันแบบไม่ใช่ญาติ และกรัวเรือนที่มีอายุรุ่นเดียวกัน สองรุ่น และรุ่นกระโดด (ตา ยาย - หลาน) หรือกรัวเรือนที่เป็นเพดเดียวกัน พฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว เป็นแบบต่างกันต่างอยู่ สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความประนางจนนำไปสู่ปัญหาทางสังคมเพิ่มขึ้น เช่น อัตรา

การหย่าร้างเพิ่มขึ้นจาก 4.5 คู่ ต่อพันครัวเรือนในปี 2545 เป็น 5.5 คู่ต่อพันครัวเรือนในปี 2553
ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทางเพศต่อเด็กและสตรีเพิ่มขึ้น

(คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554 : 41)

การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศไทยที่ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างสถาบันทางสังคม และปัจจัยบุคคล ความเสี่ยงด้านหนึ่งที่สำคัญมาก ได้แก่ ความเสื่อมถอยทางคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมไทย ส่งผลให้สถาบันทางสังคมมีแนวโน้มอ่อนแอ คนในสังคมขาดความไว้เนื้อเชื่ोใจ และขาด การมีส่วนร่วมทางสังคม วิกฤตปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นความเสี่ยงที่จะส่งผลให้ ประชาชนอยู่ร่วมกันยากลำบาก มีความถี่ในการใช้ความรุนแรงแก่ไขปัญหามากขึ้น ทั้งปัญหา ในระดับครอบครัว และปัญหาความคิดเห็นแตกต่างทางการเมือง ประกอบกับกระบวนการยุติธรรม แก้ไขปัญหาได้ไม่เต็มที่ ทำให้ขาดความไว้เนื้อเชื่อใจกัน นอกจากนี้กระแสวัฒนธรรม เสมือนจริงที่แพร่เข้ามาผ่านโลกไซเบอร์ ทำให้มีการสร้างเครือข่ายทางสังคมมากขึ้น มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรมและวิจารณญาณในการเลือกรับ-ปรับ-ใช้วัฒนธรรม ส่งผลให้ค่านิยมไทยมีการ ปรับเปลี่ยนไปตามวัฒนธรรมที่รับมา เด็กและเยาวชนที่ยังไม่มีภูมิคุ้มกันที่ดีพอ หรือขาดการ ใช้วิจารณญาณกลั่นกรอง จะเสี่ยงต่อการรับวัฒนธรรมที่ไม่ดีงามมาใช้โดยง่าย นอกจากนี้ยังมี การใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมเสมือนจริงในเชิงของ การสร้างปัญหามากกว่าเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ความสัมพันธ์กับคนรอบข้างลดลง สร้างพื้นที่ส่วนตัวมากขึ้น นำไปสู่ความแตกแยกใน ครอบครัวและการมีส่วนร่วมในสังคมลดลง (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ. 2554 : 42)

สถานการณ์ที่ค่านิยมที่ดีงามของไทยเสื่อมถอย การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและ กระแสโลกภาคีวัตน์ มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมที่ดีงาม ส่งผลให้สภาพความเป็น ชุมชนของบ้านหนองสนมลดลง ประชาชนมีความเป็นวัตถุนิยม พฤติกรรมของคนในหมู่บ้าน เปลี่ยนแปลงไป ประชาชนในหมู่บ้านหนองสนมให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรม ที่ดีงามลดลง ทั้งการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่นลดลง มุ่งหารายได้เพื่อสนับสนุนความต้องการของตนเองหรือครอบครัวแทนของมากขึ้น มีเวลาให้การอบรม ด้านคุณธรรมจริยธรรมให้แก่เยาวชนในครอบครัวลดลง ทำให้เยาวชนมีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม การนอบน้อมถ่อมตน การมีสัมมาคาระต่อผู้ใหญ่ลดลง ในชุมชนมีการซวยเหลือ เก็บกู้อกัน แบ่งปันอาหารสิ่งของเครื่องใช้แก่ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านลดลง ความมีสำ้าใจ ไม่ตรึงใจอย่าง มีการเอกสารเจาะเบรินกัน ทำให้ชุมชนขาดความสามัคคี การเอกสารพิทิพิผู้อื่น

และการยึดถือประโภชน์ส่วนรวมลดลง มีผลกระทบโดยตรงต่อวิชีวิตประชาชนในหมู่บ้านที่รั้งคับครอบครัวและชุมชน

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและปัจจัยเสี่ยงในอนาคตที่คาดว่าจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาคน การยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต บนหลักการพื้นฐานสำคัญที่กันไทยต้องมีความรู้ ไฟเรียนรู้ ตัดสินใจด้วยความระมัดระวัง มีสำนึกรักในศีลธรรมและจริยธรรม ดำเนินชีวิตด้วยความเพียร อดทน มีสติใช้ปัญญา จะนำไปสู่ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สามารถดำเนินชีวิตอย่างสมดุลทุกด้าน จึงจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้คนและสังคมไทย ในการทำให้คนไทยตระหนักรู้ถึงคุณค่าอันดีของธรรมะภูมิปัญญาไทย สร้างจิตสำนึกที่ดี มีค่านิยม ที่พึงประสงค์อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันบนความแตกต่างทางหลายทางวัฒนธรรม เพื่อเป็นฐานในการก้าวไปสู่สังคมที่มีความใส่ใจและแบ่งปันต่อผู้อื่น ตลอดจนนำไปสู่การสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม ที่เชื่อมต่อ กับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทยในอนาคต สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง ทำหน้าที่และบทบาทของตนอย่างได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา ทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันทางศาสนา สถาบันการศึกษา และชุมชนให้เป็นสถาบันหลักในการพัฒนาความรู้ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันดีงาม เพื่อให้เป็นท้องถิ่นที่นำอยู่ที่สุด (เกิดชาย ช่วยบำรุง. 2554 : 30-31) กล่าวคือ เป็นท้องถิ่นแห่งความเป็นธรรม ท้องถิ่นแห่งความพอเพียง ท้องถิ่นแห่งความมีน้ำใจ ไม่ทอดทิ้งกัน ท้องถิ่นแห่งความปลดปล่อยและสันติภาพ ท้องถิ่นที่มีความเป็นประชาสังคม ท้องถิ่นแห่งความงาม มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความสะอาดตามศีลปะ มีวัฒนธรรมอันดีงาม ท้องถิ่นแห่งการเรียนรู้ และปัญญา และเป็นท้องถิ่นแห่งสุขภาวะที่คนทั้งมวลมีสุขภาวะทั้งทางกาย จิต สังคมและปัญญา

จากการศึกษาขุทธิศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555 - 2559 ด้านการพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างยั่งยืน ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาพื้นที่บ้านหนองสนน หมู่ 4 และ หมู่ 15 ตำบลก้ามปู อำเภอพยักคุมภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยการสำรวจพื้นที่ การสัมภาษณ์พระภิกษุ ผู้นำชุมชน เยาวชน ประชาชนในชุมชน และการจัดเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของบุคคลในชุมชน เมื่อวันที่ 29-30 ตุลาคม 2556 พบว่า ในอดีตบ้านหนองสนนตั้งอยู่ในพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์อยู่แล้ว อาหารการกินอุดมสมบูรณ์ หากิจกรรมทางศาสนาและแหล่งน้ำ

ภายในหมู่บ้าน การประกันอาชีพทำนาได้ผลดี ประชาชนมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น มีความรักสามัคคีกันเป็นอย่างดี รวมมือร่วมใจกันพัฒนาหมู่บ้านให้มีความสะอาด ปลอดภัย มีความเอื้อเฟื้อเพื่อแผ่ แบ่งปันแลกเปลี่ยนอาหาร สิ่งของเครื่องใช้ซึ่งกันและกัน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือด้านแรงงานในการทำไร่ ทำนา และการประกันอาชีพ สามารถดำรงชีพได้อย่างมีความสุข

ปัจจุบันบ้านหนองสนมมีสภาพความเป็นชุมชนคล่อง ประชาชนส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รายจ่ายของครอบครัวมีมากขึ้น ขณะที่รายได้มีน้อยลง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในชุมชนและความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวลดลง มีการใช้จ่ายซึ่งสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกที่เกินจำเป็น และฟุ่มเฟือย ทำให้ต้องพยายามหารายได้มาชดเชยให้เพียงพอ กับรายจ่ายที่สูงขึ้น มีเวลาให้กับครอบครัวน้อยลง บางครอบครัวต้องไปทำงานต่างจังหวัด เพื่อหารายได้มานำเงินค่าใช้จ่ายให้เพียงพอ กับคนในครอบครัว ทึ่งเด็กให้อหู่กับญาติพี่น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ การคุ้นเคยอาจไม่ส่วนตัว แต่ความเข้าใจต่อพฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นอาจมีน้อย ทำให้เด็กขาดความอบอุ่นจากพ่อแม่ แยกบ้านบางส่วนที่ขาดความอบอุ่นจากครอบครัวและได้รับอิทธิพลจากสื่อ สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเริ่มมีพฤติกรรมก้าวร้าว ประพฤติดนไม่เหมาะสม บางรายเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การมีสัมมาคาระและเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ น้อยลง ประชาชนคิดถึงประโยชน์ส่วนตนมากขึ้น การให้และแบ่งปันอาหารและสิ่งของเครื่องใช้แก่ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านลดลง

ในสภาวะที่ต้องเผชิญสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและปัจจัยสิ่งที่จะทำให้ชุมชนบ้านหนองสนมมีความเสื่อมถอยทางคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามของไทย จำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้กับกลุ่มคนในชุมชนบ้านหนองสนม โดยอาศัยแนวทางจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 และหลักพุทธธรรมเป็นหลักยึดในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้เนื่องจากในชุมชนบ้านหนองสนมนิยมศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา และพระสงฆ์ ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติชอบ เป็นผู้นำในการพัฒนาด้านจิตใจ ประกันกับได้มีการริเริ่มสร้างกลุ่มเครือข่ายจิตอาสาในหมู่บ้านขึ้น โดยเป็นการร่วมมือกันของผู้นำชุมชนและเยาวชน จึงเกิดแรงบันดาลใจให้มีแนวคิดที่จะสร้างกลุ่มเครือข่ายจิตพุทธอาสาเพื่อพัฒนาห้องถีน โดยยึดหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา สารานุยธรรม ๖ ซึ่งเป็นหลักธรรมอันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกถึง เป็นหลักธรรมที่จะเสริมสร้างความรู้สึกที่ดีให้เกิดขึ้นต่อกันและกันอยู่เสมอในยามที่ระลึกถึงกัน (พระพรหมกุลภารณ์. 2553 : 200-201) เพื่อให้ชุมชนมีการทำกิจกรรมร่วมกัน

เพื่อประโยชน์แก่ท้องถิ่น ชุมชนบ้านหนองสนมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขตาม
อัตลักษณ์ที่ตนเองมีอยู่

คำถามการวิจัย

- สถานการณ์การรวมกลุ่มทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์แก่ท้องถิ่นของชุมชนบ้านหนองสนม ตำบลก้านปู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในอดีตและปัจจุบัน เป็นอย่างไร
- กระบวนการจิตพุทธศาสนาที่เหมาะสมกับชุมชนบ้านหนองสนมเป็นอย่างไร
- พฤติกรรมกลุ่มคนที่ผ่านกระบวนการจิตพุทธศาสนาเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาสถานการณ์การรวมกลุ่มทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์แก่ท้องถิ่นของชุมชนบ้านหนองสนม ตำบลก้านปู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในอดีตและปัจจุบัน
- เพื่อพัฒนากระบวนการจิตพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนบ้านหนองสนม
- เพื่อประเมินคุณลักษณะกลุ่มคนที่ผ่านกระบวนการจิตพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แบ่งตามระยะดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสถานการณ์การรวมกลุ่มทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์แก่ท้องถิ่น ของชุมชนบ้านหนองสนม ตำบลก้านปู อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในอดีตและปัจจุบัน ผู้ให้ข้อมูลเพื่อกำหนดเป้าหมายและทิศทางการขับเคลื่อนกิจกรรมการขับเคลื่อน กิจกรรม ได้แก่ พระสงฆ์ ผู้นำชุมชน ครู เยาวชน ประชาชน ประชรษฎาชาวบ้าน ประชาชนทั่ว จำนวน 60 คน และเมื่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูลร่วมกันกำหนดคุณลักษณะของกลุ่มคนที่มีจิตพุทธศาสนาเพื่อ พัฒนาท้องถิ่นบ้านหนองสนม ได้กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย จำนวน 50 คน

ระยะที่ 2 พัฒนากระบวนการจิตพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนบ้านหนองสนม ได้แก่ พระสงฆ์ ผู้นำชุมชน ครู เยาวชน ประชรษฎาชาวบ้าน ประชาชนทั่ว จำนวน 50 คน

ระยะที่ 3 ประเมินคุณลักษณะกลุ่มคนที่ผ่านกระบวนการจิตพุทธศาสนาเพื่อพัฒนา
ท้องถิ่น ໄได้แก่ พระสงฆ์ ผู้นำชุมชน ครู เยาวชน ประชาชนชาวบ้าน ประชาชนทั่วไป
จำนวน 50 คน

2. พื้นที่ดำเนินการ

- 2.1 พื้นที่ขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ คือ บ้านหนองสนม หมู่ 4 และ หมู่ 15
ตำบลก้ามปู อําเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
- 2.2 พื้นที่ขับเคลื่อนนวัตกรรม หมู่บ้านในตำบลก้ามปู อําเภอพยัคฆภูมิพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม

3. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย 12 เดือน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

จิตอาสา หมายถึง จิตที่ยกระดับปัญญาภัยในและสำนึกสาธารณะ เป็นจิตที่เป็นสุข
เมื่อได้ทำความดี อย่างช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน เป็นจิตที่พร้อมจะเสียสละเวลา
ทรัพย์สินเงินทอง แรงกาย และสติปัญญา ในการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม

จิตพุทธศาสนา หมายถึง จิตที่รู้และเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญของการ
มีจิตอาสาที่จะทำความดี ช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน เป็นจิตที่พร้อมจะเสียสละเวลา
ทรัพย์สินเงินทอง แรงกาย และสติปัญญา เพื่อประโยชน์สังคม โดยยึดหลักธรรมทางศาสนา
เป็นหลักในการดำเนินชีวิต

ท้องถิ่น หมายถึง บ้านหนองสนม หมู่ 4 และ หมู่ 15 ตำบลก้ามปู อําเภอพยัคฆภูมิ
พิสัย จังหวัดมหาสารคาม

การร่วมทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์แก่ท้องถิ่น หมายถึง การที่ชุมชนมีส่วนร่วมคิดร่วม
กำหนดแนวทาง และร่วมทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นบนหลักการพึ่งพาตนเองที่ดำเนินถึง
ศักยภาพ ทรัพยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิต วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในชุมชน

กระบวนการจิตพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการสร้างจิตสำนึก
รับผิดชอบต่อท้องถิ่น คุณค่าอันดีงามของครอบครัวไทย การมีส่วนร่วมในการกิจกรรมที่เป็น
ประโยชน์ต่อชุมชนบ้านหนองสนมตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา

พุทธิกรรมกลุ่มคนที่ผ่านกระบวนการจิตพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาห้องถิน หมายถึง กลุ่มคนที่มีพุทธิกรรมที่สำคัญ คือ เสียสละเพื่อส่วนรวมด้านกำลังกาย กำลังทรัพย์ อย่างเดียว ใจ อ่อนน้อมถ่อมตน มีสัมมาคารวะ คิดดีต่อผู้อื่น ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่น พูดดี ไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ รู้จักแบ่งปันผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว รักษาทรัพย์ สมบัติส่วนรวม และทรัพยากรในชุมชน ยอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงของชุมชน และ มีต้องการถ่ายทอดความรู้หรือภูมิปัญญาห้องถินต่อเยาวชนหรือผู้ที่สนใจ

ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนในบ้านหนองสนม หมู่ 4 และหมู่ 15 ตำบลก้ามนู อำเภอ พยัคฆ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

กลุ่มคน หมายถึง กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มวัยแรงงาน และกลุ่มผู้สูงอายุ

สาธารณรัฐ 6 หมายถึง ธรรมอันเป็นที่ตั้งแห่งความให้ระลึกถึง ธรรมเป็นเหตุ ให้ระลึกถึงกัน ธรรมที่ทำให้เกิดความสามัคคีและหลักการอยู่ร่วมกัน

สาธารณรัฐ 6 ประกอบด้วย

1. เมตตาภัยกรรม หมายถึง การทำความดีต่อกัน สนับสนุนช่วยเหลือกัน ทางด้านกำลังกาย มีความอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักสัมมาคารวะ ไม่เบียดเบี้ยนหรือรังแกกัน ไม่ทำร้ายกันให้ได้รับความทุกข์เหตุ ทำแต่ในสิ่งที่ถูกต้องต่อ กันอยู่ตลอด

2. เมตตามโนกรรม หมายถึง การคิดดี การมองกันในแง่มีความหวังดีและ ประณานาคีต่อกัน รักและเมตตาต่อกันคิดแต่ในสิ่งที่สร้างสรรค์ต่อกัน ไม่อิจฉาริษยา ไม่คิดอดีต ไม่พยาบาท ไม่โกรธแค้นเคืองกัน รู้จักให้โอกาสและให้อยากต่อกันและกัน

3. เมตดาวีกรรม หมายถึง การพูดแต่สิ่งที่ดีงาม พูดกันด้วยความรักความ ประณานาคี รู้จักการพูดให้กำลังใจกันและกัน ในนามที่มีไตรต้องพบกับความทุกข์ความผิดหวัง หรือความเศร้าหมองต่างๆ โดยที่ไม่พูดจาช้ำเติมกันในนามที่มีไตรต้องหากลั่นลง ไม่นินทาว่าร้าย ทึ้งต่อหน้าและลับหลัง พูดแนะนำในสิ่งที่ดีและมีประโยชน์ พูดอย่างได้ท่าอย่างนั้น ไม่โกหก นكدีใจ

4. สาธารณโภคี หมายถึง การรู้จักแบ่งปันผลประโยชน์กันด้วยความยุติธรรม ช่วยเหลือกัน ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่เอรัดโอบเบรียบและมีความเสมอภาคต่อกัน เอื้อเพื่อชั่งกันและกันอยู่เสมอ

5. สีลสารัญญา หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่บังคับหรือวินัยต่างๆ อย่างเดียว กัน เก็บในสิทธิเสรีภาพของบุคคล ไม่ก้าวเข้าไปในส่วนของบุคคล ไม่อ้างอำนาจบาร์ให้ ไม่ถืออภิสิทธิ์ใดๆ ทั้งปวง

**6. ทิฎฐิสามัญญา หมายถึง มีความเห็นชอบร่วมกัน มีความคิดเห็นเป็น
อย่างเดียวกันคิดในสิ่งที่ตรงกัน ปรับนุ่มนองให้ตรงกัน รู้จักແสวaghາຈຸດຮ່ວມແລະສ່ງວາໄວ້ຫຼັງ
ຈຸດຕ່າງຂອງກັນແລະກັນ ໄນຢືນຄືອວນມາດີວ່າ ຮູ້ຈັກຍອມຮັບພື້ນຖານມີຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນອື່ນ
ອູ້ໝໍເສນອ**

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ชุมชนบ้านหนองสนมเป็นชุมชนจิตพุทธอาสาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
2. ชุมชนบ้านหนองสนมอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพและสิ่งที่ตนเองมีอยู่

